

РЕШЕНИЕ

№ 3649

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Цонка Л Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **2223** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на М. К. К. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 20.01.2023г по н.а.х.д.№ 6789 /2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 13- ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21 - 4332 – 024741 от 02.12.2021г. от Началник група в СДВР отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което на касатора е наложено, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от две години.

В жалбата са изложени доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, както и за допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че не е доказано от събраните писмени и гласни доказателства извършването на деянието ,тъй като от една страна касатора не е бил „водач“ на автомобил ,защото автомобила е бил спрян пред магазин и са били поискани документите само на собственика ,а отдруга страна не било ясно коя от двете хипотези на чл. 174 ал.3 от ЗДвП е осъществена. Твърди се съществено опорочаване на процедурата , регламентирана в Наредба № 1 /19.07.2017г за реда за установяване

употребата на алкохол и/или наркотични вещества и техните аналози. Навеждат се аргументи за приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателното постановление и присъждане на разноски.

В съд. заседание страните не се явяват и не изпращат представители.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка:

На 24.11.2021г., около 16:55 часа в [населено място], по ул. М. с посока на движение от бул. Президент Л. към ул. Братя Б. М. К. К. управлявал собствения си автомобил, марка БМВ 730 Д автоматик с рег. № Св 1960 НР. Пред блок 508 е спрял за проверка и отказва да бъде извършена проверка с техническо средство Drug test 5000 с ARLN-0103 за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 077049 за ВМА. Лицето е уведомено за започване на ПАМ

М. К. не изпълнил предписанието за медицинско изследване и вземане на кръвна проба. Бил съставен Серия ГА № 555779/ 24.11.2021г. за нарушение по чл. 174, ал. 3 пр.1 от ЗДвП и иззети свидетелството за управление на МПС, контролния талон, свидетелството за регистрация на МПС, както и 2 бр. регистрационни табели на автомобила.

В срока за възражение срещу съставения АУАН К. представил възражение до СДВР-Отдел Пътна полиция (КАТ), в което посочил, че описаната в АУАН фактическа обстановка не отговаря на истината, че не е управлявал автомобила, а престоявал до него, който бил паркиран, а същия бил управляван от негов приятел, който в момента на проверката от органите на реда бил отишъл за цигари.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 21-4332-024741/02.02.2021 г. от началник сектор към ОПП-СДВР, с което за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП на К. е наложено административно наказание - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Тази фактическа обстановка съдът приел за установена въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства, с оглед което от правна страна съдът приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакуваното наказателно постановление. По съществуто на спора, след преценка на събраните по

делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът е обосновал извод, че извършените от С. нарушения на чл. 174 ал.3 от ЗДвП и на чл. 150а ал.1 от ЗДвП, са доказани по безспорен и несъмнен начин.

Настоящият съдебен състав споделя направените от СРС правни изводи по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 174 ал.3 от ЗДвП в относимата редакция предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. Както се посочи, относимите факти и обстоятелства относно това нарушение са изяснени и се потвърждават от съдържанието на акта за установяване на административно нарушение, редовно съставен и ползващ се с презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. В хода на административно – наказателното производство, по никакъв начин не са опровергани фактическите констатации на административния орган, че касаторът е отказъл да му бъде извършена проверка с техническо средство и не изпълнил предписание за изследване с док. анализатор и за мед. изследване и вземане биологични проби за лабораторно изследване. Наказание му е наложено за реализиран административно наказателен състав по чл.174, ал.3 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП. Съставения АУАН има доказателствена тежест за изписаните в него фактически положения и при положение, че в хода на производството не се представят доказателства от жалбоподателя за установяване на други факти за същата фактическа обстановка. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. Направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени.

В разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта или употреба на наркотични вещества. В настоящият случай са реализирани и двете алтернативно предвидени хипотези на нормата, което е възможно. На водача е издаден талон за медицинско изследване за ВМА, копие от който е приложен по делото. Върху самият талон е положен собственоръчно подпис на касатора, което означава, че наказаното лице е било запознато със задължението си да се яви на медицински преглед. Изписано е също, че отказва проба с техническо средство. Поради това няма никакво съмнение за настоящия състав, че именно жалбоподателят е извършил от обективна страна посоченото в чл.174, ал.3 деяние. Няма данни да е изпълнено предписанието за

медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол/наркотици в кръвта, което е дадено по време на проверката, чрез връчване на цитирания талон. Поради това правната квалификация на нарушението по чл.174, ал.3 от ЗДвП в НП е правилна.

В случая правото на защита на касатора не е било нарушено , а материалният закон е бил приложен правилно. Не са налице твърдените касационни основания. Решението на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора , на касатора не се дължат разноски.

Така мотивиран и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.01.2023г по н.а.х.д.№ 6789 /2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 13- ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21 - 4332 – 024741 от 02.12.2021г. от Началник група в СДВР отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което на М. К. К. с ЕГН [ЕГН] е наложено, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от две години.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: